

tillade mig at anbefale til Thingets Overveelse.

R. Winther: Skjøndt jeg ikke har stort Haab om, at det af mig stillede Undringsforslag skal gaae igjennem, efterat alle de andre ere forkastede, saa seer jeg mig dog ikke istand til strax at tage det tilbage, forinden den ærede Justitsminister, som jeg haaber, har udtalt sig noget nærmere om det Tillæg til § 78, der indeholdes i Lovforslaget. Der staaer nemlig dert: „denne Lov er ikke gjældende for Færøerne.“ Nu har det forekommet mig, at, naar man siger, denne Lov er ikke gjældende for Færøerne, ligger der dert en Grændelse af, at, saafremt dette Tillæg ikke stod der, vilde denne og lignende Love, som vi sidde her og vedtage paa Rigsdagen, uden Videre gjælde paa Færøerne, og at man altsaa har fraveget den Fremgangsmaade, man tidligere har fulgt, udtrykkelig at udvide de for Danmark udkommende Love til Færøerne, efterat der først var foretaget de Forandringer deri, som ere nødvendige paa Grund af Forholdenes Bessaffenhed. Det er i den Anledning, at jeg vil tillade mig at bede den høitagtede Justitsminister om at udtale sig om Betydningen af dette Tillæg.

Justitsministeren: Der er først stillet nogle Undringsforslag til § 64; saavidt jeg hørte, ere de ikke tagne tilbage; men efter den Afstemning, som har fundet Sted over § 59, tror jeg, at de maae være bortfaldne Ingerlev: Ja). Undringsforslaget til § 65 skal jeg ganske henstille til det ærede Things Afgjorelse. Det vil være bekjendt, at hele dette Tillæg om en Forligsindretning er kommet ind fra det andet Thing, og jeg kan ikke see, at der mod dette Undringsforslag er noget Bessentligt at indvende.

Hvad angaaer Tillæget til § 78, saa har Hensigten dermed været at have al Tvivl om, hvorvidt denne Lov skulde være gjældende for Færøerne eller ikke. Her gives en stor Mængde Love, som vedtages af Rigsdagen, men hvori det dog ikke er indført, at de ikke skulde være gjældende for Færøerne, da det er aldeles klart, at de ikke der kunne finde nogen Anvendelse. Naar en Lov, efter sin Gjenstand, ikke kan finde Anvendelse paa Færøerne, bliver det alde-

les usornødent i Loven selv at give nogen Regel derom; men om de Love, som med Hensyn til deres Gjenstande kunne finde Anvendelse paa Færøerne, kan man ikke som tidlige sige, at de ikke der skulde finde Anvendelse, med mindre de særligt ere blevne udvidede dertil. Dmtrent i de sidste 30 Aar har det været Reglen, at der skulde bryverles med vedkommende Myndigheder paa Færøerne, om de nye Love, som bleve vedtagne for Kongeriget Danmark, skulde udvides dertil; og derefter er der taget Bestemmelse om, hvorvidt de skulde gjøres gjældende der uden Modificationer, eller udvides dertil ved en Rgl. Resolution med visse Ændringer. Men i Loven om Færøernes Lagthing af 26de Marts 1852, er det udtrykkelig fastsat: „at Lagthinget skal afgive Betænkning over de Færøerne vedkommende Love, der af Regeringen forelægges det“; det er altsaa ikke foreskrevet, at alle Love, som skulle gjælde for Færøerne, skulle forud forelægges Lagthinget; hvilke der skulle forelægges, og hvilke ikke, derom gives der ingen Regel. Det er foreløbig overladt til Administrationen at bestemme, om et Lovforslag skal forelægges Lagthinget eller ikke. Dersom Regeringen skulde indbringe et Lovforslag her paa Rigsdagen, som angaaer Færøerne, uden at være forelagt Lagthinget, saa kan Rigsdagen, hvis den skulde være af den Mening, at Lagthinget isorveien burde have været hørt, undlade at votere Loven. Men det staaer fast, og det blev udtrykkelig udhævet under Forhandlingerne om denne 10de Paragraph i Loven om Færøernes Lagthing, at Rigsdagen og Regeringen maae have Myndighed til at give Love for Færøerne, uden at Lagthinget isorveien var hørt. Nu er det jo aldeles klart, at en Lov af den Bessaffenhed som den, vi her forhandle, ikke vil blive gjort gjældende paa Færøerne, inden Lagthinget var blevet hørt, navnlig fordi Lyndeforholdet paa Færøerne er ordnet ved særlige Love paa en ganske anden Maade end her i Kongeriget; men der kunde dog, netop paa Grund af § 10 i Loven af 26de Marts 1852, opstaae Tvivl om, hvorvidt den skal være gjældende der eller ikke, og denne Tvivl falder bort, naar det i Loven særligt udtales, at den der ikke skal gjælde. Ved andre Love